

Republica Moldova
Curtea de Apel Chișinău

DECIZIE

26 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil și de Contencios Administrativ al

Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:

Președintele completului, judecătorul

Angela Bostan

Judecătorii

Negru Veronica și Pahopol Anatol

A judecat în ordinea art. 426 CPC al RM fără participarea părților, recursul declarat de reprezentantul SC „Transport Grup” SRL, administratorul XXXXXXXXXXXX Alexandr, împotriva încheierii Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani din 12 iunie 2017, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Prodan Andrei în numele și interesele Societății cu Răspundere Limitată „Regiunea-Exim” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Transport Grup” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

Audiind raportul judecătorului Bostan A., în baza materialelor cauzei și argumentelor recursului, Colegiul

c o n s t a t ă :

Circumstanțele cauzei.

La 05 iunie 2017, reprezentantul reclamantului SRL „Regiunea-Exim”, avocatul Prodan Andrei (mandat nr.1149123 din 06 iunie 2017), s-a adresat cu cerere de chemare în judecată îndreptată către SRL „Transport Grup”.

Urmare a temeiurilor de fapt și de drept indicate de reclamant în conținutul cererii de chemare în judecată, a solicitat reclamantul încasarea din contul părătului SRL „Transport Grup” în beneficiul SRL „Regiunea-Exim” a sumei de 72 144,55 lei cu titlu de datorie acumulată, a sumei de 6 018,63 lei - cu titlu de dobândă de întârziere, cât și taxa de stat și toate cheltuielile de judecată ce vor fi suportate pe marginea examinării prezentei acțiuni.

Concomitent cu depunerea cererii de chemare în judecată reprezentantul reclamantei, avocatul Prodan Andrei, a depus și cerere privind asigurarea acțiunii, prin care a solicitat aplicarea sechestrului pe bunurile mobile și imobile, precum și pe conturile bancare ale SRL „Transport Grup”, în limita sumei de 80 508,08 lei, care este constituită din datorie, dobânda de întârziere și cheltuieli de judecată.

În motivarea cererii de asigurare a acțiunii a menționat partea reclamantă că necesitatea aplicărilor măsurilor asigurătorii rezidă din faptul că pe parcursul unei perioade îndelungate de timp părătul s-a eschivat cu rea credință de la executarea obligațiilor asumate, demonstrând, astfel, un comportament necuviincios la executarea obligațiilor contractuale, iar urmare a somațiilor expediate părătul nu a reacționat în nici într-un fel.

Mai mult, a specificat reclamantul și faptul că până la pronunțarea unei hotărâri judecătorești s-ar putea crea situația ca societatea să nu mai dispună de surse, pentru a rambursa datoria, iar în circumstanțele menționate, o eventuală hotărâre de admitere a acțiunii nu ar putea fi executată.

Invocând prevederile art. 174 CPC RM, afirmă reprezentantul reclamantului că la caz asigurarea acțiunii este necesară, astfel încât sunt siguri de faptul că debitorul se va confrunta cu mari dificultăți la executarea hotărârii judecătorești, pe motiv că ultimul a acumulat datorii impunătoare față de diferite persoane juridice și fizice, întru a nu permite de a vinde toate bunurile pe care le deține în proprietate, astfel punând în dificultate executarea ulterioarei hotărâri, fiind nevoiți să solicite asigurare acțiunii.

La fel, în susținerea cererii de asigurare a acțiunii, reprezentantul reclamantului a accentuat că, în circumstanțele enunțate se creează temei real de a considera că executarea unei eventuale hotărâri judecătorești va fi practic imposibilă, ori întreprinderea în mod intenționat se poate afla în incapacitate de plată, în timp ce măsurile de asigurare constituie drept măsuri procesuale cu caracter temporar menite să asigure executarea actului judecătorec pronunțat, precum și să contribuie la păstrarea situației existente între părțile în litigiu până la finisarea examinării cauzei în instanța de judecată.

Soluția instanței de fond.

Prin încheierea Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani din 12 iunie 2017 s-a dispus admiterea cererii de asigurare a acțiunii. Instanța de fond a dispus aplicarea sechestrului în limita sumei de 80 508,08 lei (optzeci mii cinci sute opt lei 08 bani), pe mijloacele bănești de pe conturile bancare care aparțin părâtei - Societatea cu Răspundere Limitată „Transport Grup”, iar în cazul insuficienței acestora și pe bunurile mobile și imobile care aparțin părâtei - Societatea cu Răspundere Limitată „Transport Grup”, cu sediul în mun. Chișinău, str. Studenților, 7/7, of. 6, cod fiscal 1015600012305.

Argumentele recurentului vis-a-vis de pretensele încălcări.

Invocând ilegalitatea încheierii instanței de fond, la 13 iulie 2017, reprezentantul pârâtului - SRL „Transport Grup”, XXXXXXXXXX Alexandr, a înaintat recurs asupra acesteia, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea încheierii Judecătoarei Chișinău, sediul Buiucani din 12 iunie 2017 prin care s-a dispus aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii.

În susținerea poziției sale, recurentul a menționat că nu este de-acord cu actul judecătoresc contestat, astfel încât reclamantul, în motivarea cerinței sale privind instituirea măsurilor asigurătorii ar fi indicat argumente declarative, ce nu au fost probate, aceste afirmații având conținut calomnios și vin să afecteze reputația companiei pârte. Or, indică acesta că SRL „Transport Grup” a avut relații de afaceri cu compania SRL „Regiunea-Exim” pe cursa data, SRL „Transport Grup” face tot posibilul, și parțial stinge datoria, ceea ce este confirmat prin actul de verificare al decontărilor și anume transferul a 10 000 MDL către SRL „Regiunea-Exim”. De asemenea, a indicat recurentul SRL „Transport Grup” că nu mai are careva alte datorii, decât cea din actualul litigiu.

Urmare a celor invocate, solicitând recurentul casarea încheierii judecătoarei Chișinău, sediul Buiucani din 12 iunie 2017, a solicitat acesta și emiterea unei noi încheieri, prin care să fie respinsă cererea SRL „Regiunea-Exim” împotriva SRL „Transport Grup” cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare.

Argumentele intimațiilor vis-a-vis de pretinsele încalcări.

Intimatul – SRL „Regiunea-Exim” - fiind înștiințat legal despre judecarea recursului și obligativitatea prezentării în adresa instanței a referinței la cererea de recurs înaintate de SRL „Transport-Grup”, nu au reacționat în acest sens, și nu au depus referință asupra acesteia. Astfel, instanța de recurs urmează a judeca recursul declarat în baza materialelor anexate la dosar.

Verificarea termenului de declarare a recursului.

Potrivit prevederilor art.425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea acesteia.

În conformitate cu prevederile art.181 alin. (2) Cod de procedură civilă „Dacă încheierea de asigurare a acțiunii a fost emisă fără știrea recurentului, termenul de depunere a recursului se calculează din ziua în care persoana interesată a aflat despre pronunțarea încheierii.”

Colegiul Civil a constatat cu certitudine faptul că la materialele cauzei se atestă recepționarea legală a actului judecătoresc contestat de către partea pârâtă SRL „Transport Grup” la 28 iunie 2017, fapt confirmat prin avizul de recepție nr. DS2004236773AS (f.d.29), iar cererea de recurs a fost înregistrată în cadrul Judecătoarei Chișinău, sediul Buiucani la 13 iulie 2017 (f.d. 35)

Raportând normele legale precitate la circumstanțele speței, Colegiul Civil consideră că, recursul declarat de reprezentantul pârâtului SRL „Transport Grup”, XXXXXXXXXX Alexandr se consideră ca fiind depus în interiorul termenului legal or, la materialele cauzei se atestă recepționarea încheierii de către partea pârâtă la 28 iunie 2017, conform avizului de recepție nr. DS2004236773AS iar asupra încheierii judecătoarei Chișinău, sediul Buiucani din 12 iunie 2017 a fost exercitată calea de atac la 13 iulie 2017 (f.d.35).

Aprecierea instanței de recurs a argumentelor părților și cadrului legal aplicabil situației litigioase:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, în coraport cu cadrul legal aplicabil raportului juridic litigios, Colegiul consideră că recursul urmează a fi respins din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile alin. (3) art. 426 CPC al RM, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Potrivit art. 427 lit. a) CPC al RM, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Conform art. 428 CPC al RM, decizia instanței de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanței la data emiterii. Copia deciziei se remite părților în termen de 5 zile de la data emiterii.

Astfel, potrivit materialelor cauzei se atestă faptul că la 05 iunie 2017, reprezentantul reclamantului SRL „Regiunea-Exim”, avocatul Prodan Andrei, acționând în numele și în interesele SRL „Regiunea-Exim” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată îndreptată către SRL „Transport Grup”, prin care solicită încasarea din contul pârâtului SRL „Transport Grup” în beneficiul SRL „Regiunea-Exim” a sumei de 72 144,55 lei cu titlu de datorie acumulată, a sumei de 6 018,63 lei cu titlu de dobândă de întârziere, cât și taxa de stat și toate cheltuielile de judecată ce vor fi suportate pe margea examinării prezentei acțiuni.

Concomitent cu depunerea cererii de chemare în judecată reprezentantul reclamantei, avocatul Prodan Andrei, a depus și cerere privind asigurarea acțiunii, prin care a solicitat aplicarea sechestrului pe bunurile mobile și imobile, precum și pe conturile bancare ale SRL „Transport Grup”, în limita sumei de 80 508,08 lei, care este constituită din datorie, dobândă de întârziere și cheltuielile de judecată.

Potrivit încheierii Judecătoarei Chișinău, sediul Buiucani din 12 iunie 2017 s-a dispus admiterea cererii de asigurare a acțiunii. Instanța de fond dispunând aplicarea sechestrului în limita sumei de 80 508,08 lei (optzeci mii cinci sute opt lei 08 bani), pe mijloacele bănești de pe conturile bancare care aparțin părâtei SRL „Transport Grup”, iar în cazul insuficienței acestora și pe bunurile mobile și imobile care aparțin părâtei SRL „Transport Grup”.

În argumentarea poziției sale, la adoptarea încheierii recurate, instanța de fond a reținut prevederile normelor art. 174-175 al Codului de procedură – a menționat că asigurarea acțiunii civile este o măsură prevăzută de lege, care poate dispusă în vederea realizării scopului pentru care a fost concepută - asigurarea executării eventualei hotărâri, din considerentul că interpretarea concertată a valorii sumei solicitate, a momentului scadenței obligației de plată, precum și a tăcerii manifestate de pârâtă în pofida solicitărilor reclamantei de executare a obligațiilor, creează o bănuială rezonabilă că primul încearcă să se eschiveze de la executarea anumitor obligații, sau întâmpină dificultăți financiare în activitatea sa.

Totodată, instanța de fond într-a nu admite îngrădirea nejustificată a drepturilor părâtei, sau blocarea activității acestuia, a menționat faptul că, în cadrul procedurii de executare încheierii, executorul judecătoresc investit cu executarea acesteia va avea sarcina de a identifica bunurile mobile, imobile și conturile bancare ale părâtei și, după caz, le va evalueze, aplicând sechestrul cu respectarea ordinii prevăzute de art. 176 CPC al RM, doar în limita valorii acțiunii de 80 508,08 lei, asupra mijloacele bănești de pe conturile bancare care aparțin părâtei SRL „Transport Grup”, iar în cazul insuficienței acestora și pe bunurile mobile și imobile care aparțin părâtei SRL „Transport Grup”, cu sediul în mun. Chișinău, str. Studenților, 7/7, of. 6.

Potrivit prevederilor statuate la art. 174 Cod de procedură civilă: „La cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța poate lua măsuri de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărîrea judecătorească devine definitivă, în cazul în care...

neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea notarului juaecatorești .

Conform art. 175 Cod de procedură civilă: „În vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept: a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale părâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane”;

Deci, ținând cont de faptul că temeiurile asigurării acțiunii nu sânt enumerate expres în art.174 CPC, urmează ca judecătorul să stabilească necesitatea aplicării măsurilor de asigurare. Această necesitate poate rezulta din pericolul de dispariție, degradare, înstrăinare sau risipire a bunului, proastă administrare a averii etc.

Prin urmare, examinând cererea de asigurare a acțiunii, instanța urmează, în fiecare caz concret, să verifice obiectul și temeiul acțiunii principale, să determine natura litigiului, să verifice argumentele reclamantului referitoare la acțiunile cu rea-credință ale părâtului de înstrăinare a bunurilor, care ar putea pune obstacole în privința executării viitoarei hotărâri judiciare”

Asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silit temporare dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, chemate să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive. Aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente, au caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Colegiul Civil relevă că, instanța de fond la adoptarea încheierii din 12 iunie 2017, corect a constatat necesitatea admiterii cererii de asigurare a acțiunii.

Întru argumentarea poziției sale, instanța de fond întemeiat a identificat scopul aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, aprecieind-o la caz ca fiind necesară întru evitarea imposibilității executării unei eventuale hotărâri judecătorești.

Prin urmare, la adoptarea încheierii, instanța de fond a dat o apreciere justă circumstanțelor speței raportate la normele de drept analizate supra.

În acest sens, Colegiul relevă că nu pot fi reținute argumentele reprezentantului recurentului, în vederea faptului că la caz, instanța de fond a dat soluția în lipsa unui aspect probatoriu. Sau, în sensul justificării poziției sale, instanța a ținut cont de cumulu de probe coroborate la circumstanțele specifice pricinii. De asemenea, la baza adoptării hotărârii sale, instanța de fond a specificat raportul proporțional între măsura asiguratorie impusă și specificul execuțional al unei eventuale hotărâri judecătorești.

Reiterând, Colegiul constată, că la adoptarea concluziei sale, instanța de fond corect a reținut norme aplicabile raportului juridic litigios, iar raportul dintre necesitatea instituirii măsurilor asiguratorii și justificarea ingerinței în aspectul privat al părâtului a fost delimitat de către prima instanță, acesta făcând referire la necesitatea și raționamentul conservării situației existente pe caz .

Mai mult, statuând asupra necesității admiterii cererii cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, instanța de fond a atribuit o apreciere corectă concluziei abordate, sau aceste măsuri constituie o modalitate efectivă în vederea protejării drepturilor tuturor participanților la proces, care după natura sa, contribuie la excluderea riscului de imposibilitate a executării unei eventuale hotărâri judecătorești.

Or, aplicarea acestora măsuri trebuie să excludă orice dificultăți ce ar pune în pericol executarea de mai departe a unei eventuale hotărâri judecătorești, în contextul în care aceasta va prelua poziția în favoarea părții reclamante. În context, evident este faptul că legiuitorul, recurgând la astfel de reglementări, asigură evitarea creării unor impedimente intenționate și vădite de rea-credință la executarea unei eventuale hotărâri judecătorești.

În aceeași ordine de idei, Colegiul menționează că institutul asigurării acțiunii este chemat să asigure acțiunea reclamantului în vederea evitării unei eventuale imposibilități de executare a unei hotărâri judecătorești pronunțate, or libertatea instanței de judecată în acest capitol este o aparență, întrucât depășirea scopului asigurării acțiunii echivalează cu o încălcare a drepturilor părții opuse în cadrul procesului.

În corelație cu prevederile expuse supra și în vederea asigurării unui proces echitabil, Colegiul concluzionează totodată și asupra faptului că instanța de fond a atribuit apreciere corectă a normelor procesuale prevăzute de art. 174 - 177 CPC – și a desemnat corect scopul aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii în speță. Or, legiuitorul, prin prisma reglementărilor art. 174 CPC enunță o singură motivație de a cere asigurarea acțiunii civile „în cazul în care neaplicarea măsurilor de executare ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești”. La caz, instanța de fond justificat a reținut acest criteriu.

Pe cale de consecință, Colegiul a constatat că argumentele recurentului reflectate în conținutul cererii de recurs – sunt declarative, având la bază o interpretare subiectiv-eronată a prevederilor normelor materiale. Or recurentul exprimându-și dezacordul său față de încheierea contestată, nu a prezentat instanței de recurs alte argumente care ar răsturna suficient de eficient concluziile instanței de fond, or circumstanțele elucidate supra, raportate la normele codului de procedură – au fost identificate de instanța de fond la adoptarea unei încheieri legale și întemeiate, temei ce instituie necesitatea respingerii integrale a cererii de recurs formulată de reprezentantul pîritului SRL „Transport Grup”, administratorul XXXXXXXXXXXX Alexandr, împotriva încheierii judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 12 iunie 2017.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) și art. 426 CPC RM, Colegiul Civil și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Chișinău,-

d e c i d e:

Recursul declarat de reprezentantul reprezentantului pîritului SRL „Transport Grup”, administratorul XXXXXXXXXXXX Alexandr - **se respinge**.

Se menține integral încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 20 12 iunie 2017 privind aplicarea măsurilor asiguratorii, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Prodan Andrei în numele și interesele Societății cu Răspundere Limitată „Regiunea-Exim” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Transport Grup” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Judecătorul

Angela Bostan

Judecătoria

Veronica Negru

Anatol Pahopol